

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' תרומה ד' אג' תשע"ג

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 450

פצוצים יקרים

ויקחו לי תרומה (כ"ה, ב') תקחו את תרומתי (שם) צ"ב הול"ל ויתנו לי תרומה, ועוד שאמר תקחו את תרומתי הול"ל תקחו את תרומתו. והנ"ל עפ"י מש"כ בספרי חיי הבחירה שבאמת אין כח בשום בריה בעולם לפעול ולעשות מאומה אם לא יקבל את הכח משמים לעשות והעיקר ברצון ובהכרה ובוזה נתייחד האדם מכל שאר הברואים הרי שהביצוע והמעשה אף לאחר הכרעת הרצון. בידי הקב"ה היא אם יתבצע אם לאו. לפי"ז יתבאר הכתוב בטוב כי באמת הממון שרוצה לתת תרומה אינו שלו אלא של הקב"ה, נמצא כי בנתינתה אין זו נתינה אלא לקיחה שעכשיו קבל את הממון ונעשה שלו ממש דהיינו המצוה שכנגד הממון וכו'.

(דעת תושיה להר"צ וינר)

מאת כל אשר ידבנו לבו (כ"ה, ב') דנדיבות הלב דבני ישראל עי"ז הוא בנין המשכן דשכינת השי"ת בתחתונים ובוזה הוא כל חד לפום מה דמשער בלביה שאינו דומה הרגשת אחד משכן השי"ת בלבו לחבירו. כי כפי נדיבות לבו בתגבורת חשקו להשיג כך הוא שכינת השי"ת. בנגוד לתרומת האדנים והקרבות שנאמר בה העשיר לא ירבה וכו' שבין העשיר בדעת ובין העני שוים בחלקים כי הוא לכפר נפשותיכם פירוש לקנות לכלוך דחשקות רעות מן הלב וכן בקרבות צבור, הרי שבהרחקה מן הרע כל ישראל שוים רק חילוק המדרגות בהשגת הטוב, וגם זה הוא מצד הכנת בני ישראל בכלל בשווה כאמירת נעשה ונשמע, גם בזה העשיר לא ירבה, שעל זה נבנה גוף המשכן דשכינת השי"ת כפרמי לכבוד דבני ישראל...

(צדקת הצדיק)

מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי (כ"ה, ב') התורה מדגישה כאן מאת כל איש אשר ידבנו לבו ולא אשר ידבנו מחשבתו. זה בא לרמוז שליכוך העם לחמיכה אחת תלוי בעיקר בלב. ועל יסוד זה נעשה המשכן שהביא את השכינה לתוך עם ישראל. השכל שבמח נבדל מהרגש בזה שמהשכל יכולים ליהנות רק אנשים בני עליה שנתברכו בכשרון ההבנה החודרת למעמקים וכך יוצא שרק מעטים משתלבים במלאכת המשכן. לעומת זאת בענין הרגש והלב גם מי שאינו יודע נגן יתפעל מצלילי הנגינה וממלאכת המשכן.

(רס"ס טל)

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (כ"ה, ח') פירוש שתהיו אתם מקודשים לשון מזומנים להבורא. ואז ושכנתי בתוכם פירוש בתוכם ממש. וזה ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן, שכל עבודתך תהי' כדרך שאני מראה אותך, שאתה תהיה ברצון פשוט לקבל השפעת הבורא או אהבה או יראה, וזה שאמר וכן תעשו...

וראה ועשה כתבניתם אשר אתה מראה בהר (כ"ה, ט') רש"י: ראה כאן בהר תבנית שאני מראה אותך מגיד שנתקשה משה במעשה המנורה וכו'. ואח"כ כתיב תיעשה שנעשית מעצמה, וקשה דאם כך למה הראה לו, אך כי ע"י רצון האדם בלב ונפש באמת נגמר השאר כי מה שאינו יכול לעשות נעשה מעצמו. כן הוא בכל מצוה מכל איש ישראל, כי וודאי אין בכח אדם לעשות רצונו יתברך. רק כפי רצון האדם נגמר מעצמו. ומ"מ הגמר בא ג"כ ע"י רצון האדם. והוא שהראו לו לידע מכוון ורצונו יתברך, וע"י שרצה לעשות רצונו יתברך רק שהיה למעלה מכח אדם לזה נעשה מעצמו.

(שפת אמת)

על חדש אדר. אא"ז מו"ר ז"ל הגיד על חודש אדר ע"ש המדרש ואדור ביניכם. ורק בתנאי לידע כי הכל ממנו יתברך וכו' ועי"ז נדבק ביחודו של עולם וכו'. כי הכלל בכל דבר יש נקודה חיות ממנו יתברך כמ"ש אין לך דבר שאין לו מקום, והקב"ה נקרא מקומו של עולם ואין עולם מקומו. וכפי מה שיודעין שאין מקום לשום דבר רק ממנו יתברך וכו'.

(שפת אמת)

וה' נתן חכמה לשלמה (הפסרת פרשת תרומה - מלכים א ה) ר"ל השי"ת נתן לו המדה הזאת חכמ"ה אותיות כח-מה, ר"ל שהסתכל תמיד שהוא 'כח מה' ר"ל אין'. והוא אין כמוך ואין כמעשיך מי שהוא מחויק עצמו שהוא 'אין', יכול לעשות כמעשיך...

(עבודת ישראל)

האשק שיחת הרא"ש ז"ע א"א אולבאי שאתח תורה תפלה"ח הבלא לזכור ע"י א.א.

הוי', כי הוא רואה את עצמו כמו הלבנה שמקבלת את אורה מן השמש ואם משהו עובר ומפסיק ביניהם אין לה אור.

וכל אחד יכול להשיג את הבחינה הזו, לא רק הצדיקים הגדולים. זה לא נכון שהם היו שונים מאתנו, הם גם באו מטיפה סרוחה, וגם הם יצאו מבטן אמם. ואל תחשבו שהם לא נפלו, גם להם היו נפילות רק הם התעקשו. זה האסון שלנו שאנו חושבים שהם נולדו צדיקים. היו להם נפילות. דוד המלך אחר שהגיע למדרגה הגבוהה ביותר נכשל בענין בת שבע. אבל כשהרבש"ע שאל אותו על זה הוא לא נשבר כמונו, רק אמר "כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד". רואים מזה שגם הצדיקים האמיתיים נפלו. החסידות היתירה שלנו היא עצת היצר, הוא מטעה אותנו לחשוב שהצדיקים היו שונים למרות שהם לא היו שונים. גם הם נכשלו, רק שהם לא התעייפו, הם חרשו וחרשו כמו הבהמה, עד שהגיעו ש"מבשרי אחזה אלוקה". ההכרה זו נועדה בשביל כל הנשמות בעולם ולא רק בשביל הצדיקים.

- י -

לכן אסור לנו להשבר, ולא לתת להטעות אותנו שהצדיקים היו שונים. אם אנו לא נגיע לתכלית שלנו בעולם הזה גם הצדיקים האמיתיים לא יוכלו להוציא אותנו מהגהנום. אמנם כתוב שאברהם אבינו עומד בפתח הגהנום ולא נותן ליהודים להכנס, אבל אי וי לנו אם נצא מפה ריקנים, כי אברהם אבינו

עכשיו כשמסיימים לומר "טל" ומתחילה תקופה חדשה, הרבש"ע יעזור לנו שנהיה כולם בשלימות ויראו שונאינו ויבושו, כי הרבש"ע יעזור לנו - ה' ילחם לכם ואתם תחרישון - שיהיה כי כל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ, זהו אותו הרשע היצר הרע שהוא השאור שבעיסה. וכשאנו כולנו נתאחד, ומתוך האחדות נגיע להשיג ש"גם שם ידך תנחני", ולא נהיה מונחים ביאוש ולא בגאווה כי נראה בכל רגע ורגע שמוליכים אותנו באמצעות סיבה, ונגיע כולנו ל"ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם".

לכן אני מבקש מכם שאף אחד לא ישבר במצבים שהוא עובר, ותדעו שבכל מצב שאתם נופלים הרבש"ע רוצה שתכירו ששם אתם נמצאים, תדפקו, ולא תתעייפו, עד שתשמעו את ה"קול מבשר מבשר ואומר", ותכירו שיש מציאות שנותנת בנו את החיות - בעל כרחך אתה חי.

כי אי אפשר לבוא לשלימות אם לא נבוא לבחינה של "גלמי ראו עיניך", רק כאשר האדם יורד לדרגה של גולם אז הוא שומע, ואז הוא נכנס לדרגה של "כגמול עלי אמו", והוא שומע שיש מציאות שמחיה אותו - ואתה מחיה את כולם, ומשיג שלימות הוי', ומשיג וחטאתי נגדי תמיד, ותמיד הוא מפחד. הצדיק אמת מפחד כל הזמן מהמחשבה הזו שתסתיר ממנו את מציאות

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעני קודם

450

הפגמים שלו לפני כסא הכבוד ולא לפני הקליפה, וממילא אין למלאך המות כל שליטה עליו. אלא שעל אנשים כאלו אמר רשב"י: ראיתי בני עליה והם מועטים.

קינדער, עוד לא מאוחר! אל תהיו אדישים! הכלב הזקן, היצר הרע, מקרר אתכם שאברהם אבינו יוציא אתכם מן הגיהנום, מי שבא לשם בעידום ובחוסר כל נשאר ערום, חושך ואפילה לאדם כזה. הוא היה מסכים לסבול את כל היסורים ביחד שיש בעולם במקום רגע אחד של פחד או כאבים שם. ובמקום רגע אחד של פחד או כאבים שם. הבה נתאחד יחד ונבקש מהרבש"ע שלא יתן להטעות אותנו, ושלא נחשוב שהם יצילו אותנו אם לא נעבוד כמו שהם עבדו. אם אנו נטעה את עצמנו לא יעזור לנו שום דבר. אין לצדיקים אפשרות להגיע אלינו רק אם אנו לא ניתן להטעות אותנו, ולא ניתן לכלב הזה, ליצר הרע, לקרר אותנו, ולשכנע אותנו שכבר ממילא הכל אבוד. אין בריאה אחת בכל העולם שהולכת לאבדון. בכל מקום שאנו נמצאים "אילך זעקו ונמלטו בד בטחו ולא בושו", מתי, כ"שאנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם". האדם לא צריך לפחד כלל, בכל מקום שהוא נמצא הוא יכול לצעוק, כי בכל פניה ופניה שהוא פונה אל הקב"ה, הקב"ה עוזר לו.

נמצא על פתחו של גיהנום ולא בעולם הדמיון, ומי שהולך מכאן בלא שמביא אתו משהו הולך לעולם הדמיון, שם יש פחד שאי אפשר לתאר אותו. אוי וי לאדם שמשלה את עצמו שאברהם אבינו עומד בפתח ולא יתן לו להכנס, מי שלא הגיע לביטול בעולם הזה יבוא בעידום ובחוסר כל עם כל התורה שלו, אין לו מה למכור כי הוא לא קנה מאומה - "ואת עירום ועריה". מתי הוא יכול למכור, כשיש לו את חשבון הנפש שלו, ומבשרי אחזה אלוקה: איך אני יכול להתקיים ולהחזיק מעמד, אין זה רק שסיבת כל הסיבות ועילת כל העילות מקיים אותי. ללא הכרה זו גם הצדיקים האמיתיים אין בכוחם לעזור לנו ולתת לנו זכות.

רק מכיון שהם כבר הלכו בדרך הזו הם סללו את הדרך עבורנו אם נזכה ללכת בדרך שלהם. ולא כל אחד זוכה, בשביל לזכות צריך להתעקש, ולבקש, ולתבוע. רק מי שמתעקש וטוען: הרי כל אחד יכול לזכות, הוא יזכה להגיע. ואם נתעקש ונלך בדרך שהם הלכו, כשנכנס לקבר בבוא היום הם יבואו לקראתנו, נחיה איתם ולא בעולם הדמיון. זה הכוונה שאברהם אבינו עומד בפתח הגיהנום ולא נותן להכנס. אפילו מי שמלא פגמים אברהם אבינו בא לקראתו ומזכה אותו שיעלה את הניצוצות כולם לפני כסא הכבוד, וכך הוא ניצל מדינה של גיהנום. כי ביום הדין הוא נידון על כל

והברית התיכון בתוך הקרשים מברית מן הקצה אל הקצה (כ"ז, כ"ח) כאן נרמז שמי שרוצה לאחד את כל חלקי העם לחמיבה אחת עליו להיות בתוך העם ולא להברל מהם ולעזובם לאנחות, כמו כן הבריות החיצוניים הבריות רק חלקים של המשכן ולא את כולו, רק הברית הפנימי שהברית מן הקצה אל הקצה הביא לידי כך שהמשכן נעשה אחד, מכאן נרמז שאסור לותר על שום חלק מן העם ואפילו על הפחותים ביותר, כי רק על ידי כך נעשה משכן ישראל אחד והוא מרכבה לשכינה. (רס"ס טל)

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך וגו' (כ"ז, כ"ח) שמעתי בשם זקני אדמו"ר הרמ"ז זיע"א מוינקוב ביאור הכתוב: 'תצוה' מלשון צוותא והתאחדות, שבזמן שאתה תתחבר ותתאחד עם כלל ישראל אז יקחו הם אליך שמן זית זך, כלומר ימשיכו לך אורות החכמה שבמקום ששמן זית מצויה חכמה מצויה, כלומר שהם כלל ישראל יאירו לנפשך.

כתית למאור (כ"ז, כ"ח) רמז כי לזכות לאור התורה צריך להיות 'כתותי' מכתת שיעורי' דהיינו התבטלות האנוכיות כמו דבר האסור בהנאה, אם כי קיים במציאות מ"מ מבחינה הלכתית נחשב כאילו איננו ואין לו שיעור כלל, והיינו דרגתו של משה רבינו בעונה, שדור אמר ואנכי תולעת ולא איש (תהלים כב, ז), ואברהם אמר ואנכי עפר ואפר (בראשית יח, כו), אך משה אמר 'ונחנו מוה' (שמות טו, ז) בטול מוחלט של האנוכיות כאילו אינו קיים כלל, והוא תנאי להבנת התורה כמאמר חז"ל שהתורה נמשלה למים מה מים הולכים אל מקום גמוך אף התורה הולכת אל מי שמגמך עצמו.

תצוה (כו, כ) לשון זירוז כמ"ש ז"ל צו הוא זירוז מיד ולדורות. פירוש שכל מעשה שנעשה בזריות הוא דבר של קיימא, וזהו ואתה תצוה שיכניס מדת הזריות בלב בני ישראל, כי זריות מביאה לידי חסידות, ועמלק ימ"ש רצה ליקח את מדת הזריות מבני ישראל וכו' ועיקר הזריות בא על ידי השמחה שאדם זוכר כמה מעשיו מגיעים עד לשמים, והאמת כי ההכנעה היא עצה לזה, כאשר הגיד מו"ז ז"ל בשם הרבי מלובלין ז"ל כי שמחה והכנעה מדה אחת היא ע"ש.

כתית למאור (כו, כ) פרש"י ולא למנחות, בודאי צריך לכתת ולשבר את הלב לפני הקב"ה, אך למאור בהארה ובהתחזקות ובשמחה, ולא למנחות שישאר ח"ו מונח בעצבות ובמרה שחורה. (אמרות משה להרה"ק ר"מ מקאברין)

שהשמחה במעונם

הר"ר יהודה ליב פרוש ומשפ' להולדת הנינה
הר"ר אמנון כודר ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר אליהו כודר ומשפ' להולדת הבן
הר"ר מרדכי ליברמן ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר שמואל ליברמן ומשפ' להולדת הבן
משפ' קירשנבוים להולדת הנכד
הר"ר חיים ולס ומשפ' להולדת הבת
הר"ר ישראל חיים קרול לנישואי הנכדה ולהולדת הנכד והנכדה
הר"ר אליהו לוין ומשפ' לנישואי הבת

כוס הנחומים

הר"ר דוד גולן הי"ו על פטירת אמו ע"ה
ת. ג. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

י"ל ע"י
מערכת החברותא
דח' ענין 3
02 - 5829688 ☎
פקס: 02 - 5325477
ת.ד. 5080
ירושלים 91050